

■ Gülsadə İbrahimli

BAŞDAN YARAT

Ey Tanrım, canım yanır,
Ürək məni nə sanır.
Bircə xoş sözlə qanır,
Ətdən oldum, əzildim,
Daş yaradaydın məni.

Gülüm soldu budaqda,
Eşqim öldü dodaqda.
Közüm söndü ocaqda,
Quru idim, tez yandım,
Yaş yaradaydın məni.

Günüm, gecəm zəhərdi,
Dərdim dərdədən bətərdi.
Bu dərdi kim çəkərdi?
Ayaq oldum yoruldu, mən,
Baş yaradaydın məni.

Tale gülmür üzümə
Qəm çatıram sözümə.
Rəhmim də yox özümə,
Göz olub kor baxınca,
Qaş yaradaydın məni.

Bir də gəlsəm dünyaya,
Qanmam eşqə, sevdaya.
Əmr sənə, Xudaya,
Öldürüb də yenidən
Kaş yaradaydın məni.

BİZ ŞAİRLƏR

Sənət meydanıdır bu,
Yaşayırıq fikrimizlə.
Sözümüzə
Savaşırıq çox zaman.
Zehnimizlə, özümüzə.
Od tuturuq, alışırıq,
Dünya ilə
Gah küsürük, barışıq,
Biz şairlər tayfası...
Dost oluruq sözə bəzən,
Bəzən düşmənlə kəsilirik.
Ürəyimiz üzümüzdə
Nə yaşasaq görür hamı.
Daim yanar içimizdə
Duyğuların nurlu şamı,
Pərvanəyik od-ocağa...
Buz kimi, daş kimi,
Bəzən gözdə yaş kimi,
Biz şairlər tayfası.
Çiyinimizə bu dünyanı ala billik,
Yer üzündən köçsək belə,
Ürəklərdə qala billik.
Susuz çiçək görsək bir an,
Ondan əvvəl solan billik.
Vətən üçün yanırıq biz,
Hər kəsi "biz" sanırıq biz.
Zaman verər bizə yaşı.
Söz deməyi bacardıqsa,
Yaşayırıq.
Şeir sənət varsa, varıq,
Biz şairlər tayfası.

